

עפ"ג (תל אביב) 15832-01-16 - עמוס אברהם נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 15832-01-16 - עמוס אברהם נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 15832-01-16

עמוס אברהם

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[09.05.2016]

כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

פסק דין

לאחר שמיעת ראיות הואשם המערער בעבירות שיוחסו לו ואיננו רואים לפרטם, די לנו לציין כי הוטלו עליו 30 חודשי מאסר בפועל. עוד אנו רואים לציין כי מדובר בעבירות שבוצעו בשנים 2005-2009 וההליכים נמשכו זמן רב מאוד. ההליך הנוכחי בפנינו הוא המשך ישיר לאותה התמשכות הליכים.

בתאריך 24.2.16 התקיים דיון בערעור שהגיש המערער על גזר הדין. בבוקר הדיון הודיע לנו סנגורו דאז של המערער, עו"ד אוחיון, כי המערער אושפז בבית החולים בלילה.

התביעה אמרה כי היא סבורה שאין מניעה שהערעור יישמע בלעדי המערער, כאשר לדבריה לאור התנהלות המערער: "גם הסצנריו הזה היה צפוי".

נערכה הפסקה בדיון בבית המשפט. הסנגור, על-פי הוראתנו, התקשר עם המערער ולאחר שעשה זאת חזר לבית המשפט ואמר כדלקמן: "אחרי ששוחחתי עם המערער בפלאפון אנו מוכנים לשמיעת הערעור בהיעדרו של המערער".

בעקבות דבריו אלה התנהל דיון. כפי שניתן לראות, התנהל דיון ארוך שבו העלה הסנגור את כל טיעוניו וזאת בנוסף להודעת הערעור הכתובה. לאחר ששמענו את מלוא הערעור המלצנו בפני הסנגור לחזור בו מהערעור.

נערכה הפסקה נוספת, כפי שמשתקף בפרוטוקול, ולאחר ההפסקה הודיע לנו הסנגור כי: "לאחר ששמעתי את דברי בית המשפט אנו חוזרים בנו מהערעור. אני מודיע לבית המשפט כי קיבלתי מראש אישור מהמערער לנקוט בדרך הראויה לפי ראות עיני".

טרחנו להעיר ולציין ולשקף את מה שהתרחש בפועל כדלקמן: "נערכה הפסקה שבמהלכה התקשר אוחיון פעם נוספת אל המערער כדי לקבל את אישורו לחזור בו מהערעור והאישור ניתן". רק לאחר מכן ניתן פסק הדין שבו נדחה הערעור בהתאם להצעתנו ונקבע תאריך להתייצבותו של המערער לריצוי המאסר.

בתאריך 29.3.16 הוגשה הבקשה נשוא הדיון הנוכחי ובה מבקש המערער לבטל את פסק הדין בשל העובדה שלא נכח בדיון. הבקשה מלווה בתצהיר של אחות המערער שהיתה נוכחת בדיון וכן נתבקשה ונתקבלה גם תגובתו של עו"ד אוהיון. המבקש עצמו צירף תצהיר ובו ציין, בין היתר, כי אחותו מתוך כוונה טובה לעזור לו נתנה הסכמה בשמו לנהל את הדיון ולחזור מהערעור "ולא הצלחתי להבין בדיוק מה היתה הבעיה לדחות את הדיון בשבוע כדי שנוכל להתייצב אליו". נעצור כאן כדי להעיר כי כבר הדברים הללו הם בניגוד מוחלט לפרוטוקול הדיון כפי שצוטט לעיל. לא אחותו של המערער נתנה אישור, לא האחות נתנה הסכמה בשמו, כל ההסכמות במהלך הדיון ניתנו על-ידי הסנגור לאחר שנשלח פעם, פעמיים ושלוש למערער לקבל את הסכמתו. לפיכך - האמור בסעיף זה אינו משקף את האמת בלשון המעטה. בסעיף 8 לתצהירו מציין המערער כדלקמן: "כאשר שמעתי את זה התכוונתי לעזוב את בית החולים ולהגיע לבית המשפט במצבי אבל יפה (האחות) אמרה לי שאין טעם להגיע". לעומת זאת בבקשה של הסנגור הנוכחי, עו"ד צברי, נאמר בין היתר בסעיף 5: "המבקש כתב בהצהרתו שהוא עזב את בית החולים, כאמור לא כך נכתב, ביום האשפוז בניגוד לעצת הרופאים על-מנת להגיע לדיון, אך הודיעו לו שהדיון כבר התקיים". לא ברור לנו עד עתה אם המערער עזב את בית החולים או לא עזב את בית החולים. מכל מקום, אם עזב את בית החולים הדעת נותנת כי היה במצב שאיפשר לו להתייצב בבית המשפט. גם מטעם זה אין ולא היתה כל סיבה שלא לקבל את הסכמתו כפי שניתנה פעם ופעמיים לסנגור (ותועד בפרוטוקול). מתגובתו של הסנגור שצורפה אף היא עולה, כי: "המבקש עצמו שוחח עם החתום מטה באופן אשר לא העלה בלבו ספק באופן של המבקש ליתן לו מענה ענייני ורהוט". הנה כיכן, הסנגור מאשר כי דיבר עם המערער, לא עם אחותו, לא עם מלאך ולא עם שרף, אלא עם המערער עצמו וזה האחרון היה במצב שאיפשר לו לתת תגובה והתגובה ניתנה פעם או פעמיים. נתון זה כאמור מתאשר גם בדבריו של המערער ולפיהם, הוא עזב את בית החולים ורצה להגיע לבית המשפט. בנסיבות אלה, איננו סבורים כי יש מקום לבטל את פסק הדין. נראה לנו כי יש ממש בטענת המדינה ולפיה, ההתפתחות הנוכחית פרק נוסף בדרך שבה התנהל כל הדיון בתיק זה ואנו דוחים את הבקשה. פסק הדין מיום 24.2.16 יישאר בעינו.

ניתן והודע היום א' אייר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.